

израсла едра и зеленѣ трѣва, коя бѣше зела и да класи; коня ся запаси, захрупа и дръпна малко пѣтника — ступана си. Пѣтника ся обѣрна и изведнѣжъ съзрѣ подѣ голѣми-тѣ дървета въ сѣикѣ-тѣ единѣ чилиакѣ облѣченѣ въ бѣли дълги дрѣхи съ расплѣтени коси. Това видѣніе приличаше на мома. Той си помисли, че тя трѣба да е отѣ воденицѣ-тѣ, и найнапредѣ несъзнателно зе да ѣхъ пита: отѣ дѣ тече този долѣ, какво е тука, какѣ ся зѣве това мѣсто и послѣ мисляше да ѣхъ попыта и за пѣтя.

— „Пыташь мя отѣ дѣ тече дола, какво е тука и какѣ ся зѣве това мѣсто: пусни коня да пасе; азѣ ще ти разкажѣхъ за сичко и за тѣзи двѣ голѣми и високи дървета, отѣ дѣ сѣхъ ся зели тука,“ рѣче му момата.

Пѣтника си вѣрваше коня, той го отпусна да пасе подѣ голѣми-тѣ дървета, облѣгна ся малко на корѣни-тѣ на едно-то, кои ся подавахѣ надѣ земѣ-тѣ кѣто дебели пѣнѣе, и зе да слуша... Той мисляше, че скоро ще свѣрши и найпослѣ ще ѣхъ пита и за пѣтя, кой му бѣще се на ума, като на сѣкій пѣтникѣ, кога избѣрка пѣтя си. А непозната-та зе да му говори така:

II.

Тѣзи вода тѣй течаше —
Богѣ знай отѣ кога е?
Дѣждѣ капняше, снѣгѣ лѣтняше:
Ето ѣхъ дошла е.
Покрай нѣѣхъ вѣрби криви,
Орѣхи и сливи,
Развили ся расклонили,
Като че сѣхъ диви.
Отѣ години на години
Село-то рѣстѣше,
Сѣкій двори и градини
Около ловише.